

træden, idet den Afbøde, eller hans Bo paa hans Begne, i saa Fald ikke kan beskattes, og den mulige Arving heller ikke, forsaavidt han ikke i 1866 har havt nogen Indtægt af Boet (jfr. Veiledningen Side 6, 1ste Stykke).

Iblandt de flere Tilfælde af denne Art, som have foreligget, skal man nævne eet, vedkommende Indtægterne af Grevskabet Hardenberg. Efter de Oplysninger, som forelaae, var den forrige Besidderinde afgaaet ved Døden den 31te December 1866. At der ikke for hende kunde finde en Paaligning af Skatten Sted, kan ikke betvivles, og den nye Besidder skulde ifølge Lovens § 4 kun ansættes til Skat efter sin egen Indtægt i 1866. Der kunde herefter kun være Spørgsmaal, om den paagjældende Indtægt skulde kunne indbrages under Skatten gennem en Beskatning af den forrige Besidderindes Dødsbo som juridisk Person i Genhold til en analogisk Anvendelse af Bestemmelsen i Lovens § 5, sidste Punktum; men man skjønner ikke, at en saadan Analogisering kan anses for berettiget, idet de sammesteds nævnte Actieselskaber, Interesseselskaber, Firmaer og Stiftelser ere væsentlig forskjellige fra et Dødsbo, der neppe engang juridisk rigtig kan betegnes som et selvstændigt Formuesubject. Overensstemmende med disse Betragtninger blev den fremkomne Forespørgsel besvaret derhen, at de paagjældende Indtægter ikke kunde medtages under Beskatningen, idet Forespørgeren forøvrigt henvises til Skattecommissionerne, eventuelt Overstattecommissionerne, hvem Afgjørelsen af deslige Spørgsmaal tilkom. Af de øvrige lignende Forespørgsler, som have foreligget, og som alle ere besvarede paa samme Maade, skal man fremhæve en, der gik ud paa, om den nuværende Besidder af Baroniet Zeuthen, som tiltraadte Besiddelsen i October 1866, kunde beskattes af den fulde Indtægt af Lehnets i 1866, hvilken under Henviisning til, at Sagens Afgjørelse berode hos Skattecommissionen og eventuelt Overstattecommissionen, besvarede derhen, at han kun kunde beskattes af den Deel af Lehnets Indtægter, han selv havde oppebaaret.

Endnu skal man tilføje, at, forsaavidt

Lovens § 8 foreskriver, at Skatten forfalder til Betaling „for Iderne, deres Bo eller Arvinger“ osv., og at Skattepligten ikke bortfalder „omend den Skattepligtige dør“ osv., er her ved, som ogsaa udtalt i Veiledningen, Side 12, aabenbart sigtet til det fra de foregaaende aldeles forskjellige Tilfælde, at en Person har overlevet Lovens Emanation (Straftræden) og altsaa selv er bleven ansat eller skal ansættes til Skat; thi i saa Fald hviler Skattens hele Beløb som en Gjæld paa ham og maa selvfølgelig tilsvares af hans Bo eller Arvinger.

Foraavidt det ærede Udvalg dernæst har begjært en Udtalelse om det Tilfælde, at den Deel af en Fideicommissbesidderens Indtægt, som er anvendt til Afbetaling af en paa Fideicommisset hvilende Gjæld, ikke har kunnet medregnes til Skat, skal det bemærkes, at medens de Afdrag, en Person gjør paa sin Gjæld, i Reglen ikke kunne fradrages hans skattepligtige Indtægt, idet det Beløb, som er medgaaet hertil, i Virkeligheden er anvendt til Formuesforbedring for ham selv (jfr. Lovens § 3), stiller Sagen sig derimod anderledes for Fideicommissbesidderens Vedkommende, naar der er Tale om Fideicommissets — ikke Besidderens personlige — Gjæld. Da han nemlig ikke er Eier, men kun usufructuarius af Fideicommisset, bevirker et Afdrag paa dette Gjæld ikke en Formuesforøgelse for ham personlig, men de pligtmæssige Afdrag (og det er kun saadanne, der ere nævnte i Veiledningen, Side 6, næstsidste Stykke) ere snarere at betragte som en ham personlig paahvilende Byrde, og have forsaavidt megen Lighed med Embedsbyrder, t. Ex. Afdrag paa en et Embede paahvilende Byggegjæld, og der kan efter Bestemmelsen i sidste Stykke af Lovens § 3 ikke med Føie reises nogen Tvivl om Berettigelsen til at fradrage saadanne fra vedkommende Beneficiarii skattepligtige Indtægt. Vistnok ville de Afdrag, som Fideicommissbesidderer maa betale paa Fideicommissets Gjæld, i Reglen (dog gives der ogsaa Undtagelser herfra) medføre en Indtægtsforøgelse for ham i de følgende Aar; men ligesom dette ogsaa gjælder med Hensyn til mange af de Byrder paa et Embede, som dog retteligt komme